

KRALJEVINA JUGOSLAVIJA

UPRAVA ZA ZAŠTITU

INDUSTRISKE SVOJINE

KLASA 21 (9).

IZDAN 1 AVGUSTA 1936.

PATENTNI SPIS BR. 12457

Vereinigte Glühlampen und Electrizitäts Aktiengesellschaft, Ujpest kod Budimpešte,
Mađarska.

Vezivanje i elektronska cev za proizvođenje interferentne učestanosti.

Prijava od 22 aprila 1935.

Važi od 1 decembra 1935.

Traženo pravo prvenstva od 15 maja 1934 (Austrija).

Pronalazak predstavlja sobom jedno vezivanje nove vrste i jednu elektronsku cev za proizvodnje i interreferentne učestanosti (za superheterodinski vezivanje).

Poznato je da postoji postupak, po kojem se u prijemnom aparatu proizvode oscilacije jedne određene učestanosti, koje se zatim superponuju na primljene oscilacije u istoj elektronskoj cevi u kojoj su mesne oscilacije proizvedene. Poznato je takođe da se za ove svrhe upotrebljavaju tako zvane cevi sa pet rešetki, čija će konstrukcija i vezivanje biti u daljem izlaganju opisane. Ove poznate cevi sa pet rešetki sadrže jednu katodu, koja otprema elektrone i koja se celishodno zagreva posrednim putem. Prva rešetka, postavljena najbliže katodi, kao i druga rešetka služe kao oscilatorna cev i na poznati način proizvode oscilacije jedne određene učestanosti. Druga rešetka može biti smatrana kao anoda oscilatorne cevi i treba, prema tome, da se sastoji svega iz nekoliko žica. Uobičajeno je, šta više, da se ova rešetka izvodi svega od dveju žica ili štapa. Ovde će se ona pominjati pod imenom štap.

Štap obično dobija pozitivni potencijal u veličini od oko 70—150 volta. Treća rešetka služi zato da ostale delove sistema elektroda zaštiti od uticaja promenljivog potencijala štapa i iz ovog razloga dobija stalan pozitivan potencijal iste veličine kao i štap. Sledeća, četvrta rešetka dobija učestanost primljenu antenom, tako

zvanu signalnu učestanost. Peta rešetka služi zato da ovu upravljujuću rešetku zaštiti od obratnog dejstva anodnog potencijala i dobija isti potencijal kao i treća rešetka. Celishodno je da se treća i četvrta rešetka uzajamno spoje jednim provodnikom u unutrašnjosti same cevi. Sada dolazi do nade cevi koja dobija potencijal za 50 do 150 volta iznad potencijala štapa i obeju zaštitnih rešetki.

U ovoj cevi nalaze se tako reći dva sistema koji su spregnuti elektronskom strujom. Prvi sistem je oscilatorni deo, koji se sastoji iz katode, prve rešetke i štapa kao anode, drugi sistem je kao pojačavajući deo. Kao katoda ovog pojačavajućeg dela može se smatrati uspor elektrona ispred četvrte rešetke, koji može biti označen kao prividna katoda.

Poznato je takođe da se u malo čas opisanim cevima sa pet rešetki između pete rešetke i stvarne anode ugrađuje još jedna šesta rešetka koja ima da služi kao rešetka za hvatanje sekundarnih elektrona koji se eventualno mogu javiti i koja se stoga vezuje sa zagrevanom katodom cevi.

Ovaka cev sa šest rešetki u poređenju sa cevi sa pet rešetki ima tu prednost što je njen prohvat manji a unutrašnji otvor veći a prema tome je istovremeno veće i tako zvano transponirajuće pojačanje koje karakteriše heterodinski vezivanje. Ova cev ima takođe i taj nedostatak što se elektronska struja smanjuje negativno nabijenom šestom

rešetkom, tako da usled toga, da bi se dobila potrebna struja pražnjenja, potrebno je da se četvrta rešetka napravi relativno retkom. Ovo, pak, znači smanjenje strmine a takođe i eventualno smanjenje unutrašnjeg otpora.

Ovaj pronalazak predstavlja takvo vezivanje i takvu cev koja poseduje odlike malo čas opisanog vezivanja sa cevi sa šest rešetkama, ali pri tome izaziva povećanu struju pražnjenja čije se smanjenje na željenu veličinu može postići smanjenjem gustine četvrte rešetke usled čega će se strmina i unutrašnji otpor rešetke povećati. Pronalazak se sastoji u tome što u cevi, u kojoj se iz signalne učestanosti i iz mesne učestanosti proizvedene istom cevi stvara interferentna učestanost, šesta rešetka, koja стоји najблиže anodi, ne dobija negativni već nepromenljivi pozitivni potencijal. Dovođenjem pozitivnog potencijala prohvat cevi biće smanjen tačno toliko kao i kad bi ova rešetka imala negativni naboj, ali će pomoćno-anodnim dejstvom šeste rešetke elektronska struja biti povećana i neće biti kćena negativno nabijenom rešetkom.

Potencijal ove šeste rešetke celishodno je da bude jednak po veličini potencijalu treće i pete rešetke i prema tome može sa ovim rešetkama biti u elektroprovodnoj vezi.

Cev prema ovom pronalasku i njoj pripadajuća šema veza omogućuje da se gustina rešetke još poveća a prema tome da se prohvat cevi i dalje smanji. Povećanje gustine četvrte, tako zvane upravljujuće rešetke pruža takođe mogućnost povećanja strmine koja dostiže po dejstvu strminu visokoučestanih pentoda, što nije bio slučaj niti kod poznatih cevi sa pet ni sa šest rešetkama.

Vezivanje prema ovom pronalasku biće preglednije prikazano uz pomoć priloženih crteža.

U crtežu je brojem 1 obeležena cev koja odgovara ovom pronalasku, 2 posredno grejana katoda, koja je uzemljena preko otpora 21. Ovaj otpor na poznaj način služi za stvaranje potrebnog prednapona rešetke. Sa 3 je obeležena anoda cevi, sa 4 prva upravljujuća rešetka a sa 5 tako zvani štap. U ovom delu cevi pomoću povratne sprege sa oscilatornim kolom 13 stvaraju se oscilacije. Rešetke 6 i 8 dobijaju stalni pozitivni potencijal od tačke 19 dok se pozitivni potencijal štapa 5 uzima sa tačke 18.

Tako zvana signalna učestanost predaje se upravljujućoj rešetki 7 od oscilatornog kola 10. U ovom delu cevi biva superpronovanje obeju učestanosti. Interferentna učestanost stvorena na taj način dovodi se u anodnom kolu kolima među-učestanosti 11, 12. Rešetka 9 dobija potreban pozitivni potencijal od tačke 17. Ali se ova rešetka može vezati sa rešetkama 8 i 6 i pomoći provodnika (u sklopu zvonu ili u postolju cevi).

Kada je rešetka 9 na ovaj način vezana sa ostalim elektrodama starnog pozitivnog potencijala u samoj cevi, ovako vezivanje pruža to povoljnu osobinu što otpada jedan dovod struje i cev se eventualno može upotrebiti i u aparatima uređenim za cevi sa pet rešetkama.

Zice koje obrazuju rešetke 8 i 9 mogu se celishodno tako postaviti da se uzajamno poklapaju u pravcu kretanja elektrona, čime će struja, koju rešetke uzimaju, biti znatno smanjena. One mogu takođe imati i takav oblik, da se neće sastojati iz zavojskog kocija u stvari imaju samo jednu dimenziju, nego, naprimjer, iz kružnih ploča koje imaju jedan koncentričan otvor. Ovakva rešetka zamenjuje obe rešetke označene sa 8 i 9, pošto je u ovom slučaju poklapanje savršeno, čime se sa istim uspehom postizava smanjenje struje rešetke a da se pri tome ne izgube prednosti, koje se dobijaju postavljanjem obeju rešetki 8 i 9 koje prema ovom pronalasku stoje jedna iza druge.

Patentni zahtevi:

1) Vezivanje radi proizvodnje interferentne učestanosti sa jednom cevi sa šest rešetkama, pri čemu prva i druga rešetka, računajući od katode, služe za proizvodnju mesne učestanosti a četvrta za prijem signalne učestanosti, dok se treća i peta rešetka održavaju na nepromenljivom pozitivnom potencijalu, naznačeno time, što se šesta rešetka, računajući od katode, održava na starnom pozitivnom potencijalu.

2) Elektronska cev sa šest rešetkama izvođenje vezivanja prema zahtevu 1, naznačena time što je prva rešetka, računajući od anode, elektroprovodno vezana sa drugom.

3) Cev sa šest rešetkama prema zahtevu 2, naznačena time, što se prva i druga rešetka, računajući od anode, zajednički sastoje iz metalnih pločica.

UPRAVLJAC PRESTAVNIKU
INDUSTRIJSKE SVODNE
IZDAN 1. NOVEMBRA 1930.
PATENTNI BROS. BR. 12457

